

TƯỜNG NIỆM LS NGUYỄN HỮU HIỆU

VÀI HÀNG VỀ LUẬT SƯ NGUYỄN HỮU HIỆU

Nguyễn Hữu Hiệu sinh ở Hải Phòng trong một gia đình Cha họ Nguyễn Hữu làng Tây Mỗ Hoài Đức Hà Đông, Mẹ họ Hà làng Nhân Lộ Quảng Hóa Thanh Hóa. Thuở nhỏ học ở nhà rồi sau đó theo học tại Trung Học Đào Duy Từ, Lam Sơn Thanh Hóa.

Bị bắt giam tại công an Vĩnh Lộc (1953-54) rồi nhận lệnh quản thúc 30 năm tại Vạn Thiện Nông Công Thanh Hóa về tội “con địa chủ phản động”.

Trốn vào Nam trong phong trào di cư cuối tháng chạp năm 1954 Nguyễn Hữu Hiệu lần lượt theo học tại các trường Trung Học Hồ Ngọc Cẩn, Pétrus-Ký, rồi lên học tại Đại Học Văn Khoa và Đại Học Luật Khoa Saigon. Sau khi rời Đại Học Nguyễn Hữu Hiệu làm luật sư tại Saigon (1961-1975), dân biểu Quốc Hội Lập Hiến (1966- 1967), dân biểu Quốc Hội Lập Pháp (1971-1975), chủ tịch Ủy Ban Tư Pháp Định Chế (1971-1972), Tác giả dự án bãi bỏ án tử hình tại Việt Nam Chủ nhiệm kiêm chủ bút Nguyệt San Chính Danh (1974-1975).

Sau năm 1975 Nguyễn Hữu Hiệu bị bắt và bị tù giam tại các “trại cải tạo” Long-Châu-Hà (1975) Long Thành (1975- 1976), Phú Sơn 4 Bắc Thái (1976-1979), Thanh Phong - Thanh Hóa (1979-1981), Z.30A - Xuân Lộc (1981-1983) và Trung Tâm bài lao PNT (1983-1985). Sau khi ra trại tù, vượt biên, có ở tại các trại tỵ nạn Longgiai, Phanat Nikhom Thái Lan, Bataan Phi Luật Tân (1988-1989).

Đến Mỹ tháng giêng 1990. Học lại ở Mỹ từ đầu. Tốt nghiệp A.A. in Philosophy hạng danh dự tại Chaffey College (1993), B.A. in English Writing hạng ưu tại University of Redlands (1995). Tờ Daily Bulletin ở California Hoa Kỳ trong số báo ngày Chủ Nhật 29 tháng 5 năm 1994 có đăng tải một bài báo của ký giả Cameron Coulter viết về Nguyễn Hữu Hiệu. Trong đó ký giả này đã nhắc lại lời của giáo sư Bea Rose, giáo sư Triết học của Trường Chaffey như sau: “Hiệu có lẽ là một trong số các sinh viên rất hấp dẫn mà chúng tôi được gặp và ông đã vượt qua được nhiều nỗi trở ngại khôn khó hơn các người khác mà tôi từng hay biết”. Ký giả này viết tiếp: “Những nỗi khôn khó trên bao gồm cả cảnh tù đày, việc hai người con bị chết, việc người vợ bỏ ra đi và bệnh ho lao hành hạ. Trong khi đa số các người Việt tỵ nạn không tìm được phương tiện để bỏ nước ra đi hầu tránh sự khổ đau sau cuộc đời thì Hiệu đã có dư cơ hội để vượt thoát sớm. Trước khi Saigon sụp đổ, vào lúc những toán quân miền Bắc Việt Nam tiến gần vào thành phố,

những người đồng viện thuyết phục Hữu ra đi với họ theo cuộc di tản của Hoa Kỳ, nhưng ông ta đã từ chối”.

Vào năm 2001 một số bài thơ của Nguyễn Hữu Hiệu đã được xuất bản, gom lại thành một tập thơ mang tựa đề: “BỐN MƯƠI NĂM (1953-1993) THƠ NGUYỄN HỮU HIỆU”. Một vài bài thơ sau đây được trích trong tập thơ nói trên để gọi là một chút kỷ niệm với một bạn đồng nghiệp khả kính, một nạn nhân của Cộng Sản sau tháng 4 năm 1975.

LS. Ngô Tăng Giao (Tháng 4 năm 2015)

Những vần thơ ngâm ngùi của nạn nhân
trong trại tù “học tập cải tạo” của cộng sản

THƠ NGUYỄN HỮU HIỆU

(Xin click vào trên để đọc)

Truyện ngắn: **NỖI BUỒN CÒN ĐÂY** (LS. NGUYỄN HỮU HIỆU)

Nguyên tác: Still here, Sadness

(Trích trong tuyển tập **TÔ CHÁO RẮN The Bowl of Snake Soup**)

Chuyển ngữ: LS. Ngô Tăng Giao

